

≡ Eesti
≡ Kontsert

ECM LIVE

PRANTSUSE JAZZ

Louis Sclavis Quartet

Prantsusmaa

admirals

Eesti Kontserdi
peatoetaja

**Ole oma
finantsmaailma
dirigent!**

admiralmarkets.com

L 7. OKTOOBER 19.00 KUMU auditoorium
P 8. OKTOOBER 17.00 Jõhvi kontserdimaja
E 9. OKTOOBER 19.00 Vanemuise kontserdimaja
T 10. OKTOOBER 19.00 Pärnu kontserdimaja

PRANTSUSE JAZZ

Louis Sclavis Quartet

Prantsusmaa

Louis Sclavis klarnetid
Benjamin Moussay klaver
Sarah Murcia kontrabass
Christophe Lavergne trummid

„Tegelased seinal“ („Characters on a Wall“) on Louis Sclavis' kolmeteistkümnes album, mille inspiratsiooniallikaks on olnud Ernest Pignon-Ernesti kunst. Kui Sclavis' eelmine, palju kiidetud album „Napoli's Walls“ oli inspireeritud müstilise tänavakunstniku teostest Napolis, siis selle programmi pilk Pignon-Ernesti tänavakunstile on palju laiem – Ramallah'ist Roomani –, ikka ja jälle otsimas loomingulist innustust, millest sünniks rütm, emotsioon või meloodia. Esimest korda toob uuendusmeelne Sclavis oma muusikaideed publikuni klassikalise džässkvarteti koosseisus. „Characters on a Wall“ on salvestatud ECMi stuudios La Buissonne'is Lõuna-Prantsusmaal, produtsent Manfred Eicher.

„Characters on a Wall“
Teoste järjekord teadustatakse kontserdi käigus

„L'heure Pasolini“
„Shadows on Lines“
„La dame de Martigues“
„Extases“
„Esquisse 1“
„Prison“
„Esquisse 2“
„Darwich dans la ville“

See projekt on jätk minu pikale koostööle kunstnik Ernest Pignon-Ernestiga. Komponeerisin need kaheksa lugu inspireerituna tema teostest, mille hulgas Pasolini kollaažid Roomas, Mahmoud Darwishi portree Palestiinas või mobiilsed installatsioonid suurtest müstikutest... Uus teos võimaldab mul jätkata ka oma kvarteti lugu, mis algas 2015. aastal projektiga „Loin dans les terres...“ (Louis Sclavis)

Prantsuse klarnetisti Louis Sclavis' kolmeteistkümnes album ammutab inspiratsiooni peamiselt kahest allikast: Ernest Pignon-Ernesti tänavakunstist ja Sclavis' kvarteti mänguröömust. „Characters on a Wall“ tähistab üllatuslikult esimest korda, kui Sclavis on ECMile salvestanud klassikalise džässkoosseisu, mis koosneb puhkpillist, klaverist, bassist ja trummidest. „Ma pole sellist instrumendikooslust pikka aega kasutanud,“ ütleb Louis. „See tundub mulle endiselt uus, bänd tajub end tõelise džässkollektiivina nii koosseisu, kõlavuse kui ka sünergia mõttes.“

Viis Sclavis' kompositsiooni, „L'heure Pasolini“, „La dame de Martigues“, „Extases“, „Prison“ ja „Darwich dans la ville“, on muusikalised vastused Pignon-Ernesti *in situ* maalidele Pariisist Palestiinani. Lisaks on albumil lugu „Shadows

and Lines“, mille on kirjutanud pianist Benjamin Moussay – Sclavis' sagedane kaaslane lavalaudadel juba viimsed paarkümmend aastat. Moussay on temaga koostööd teinud albumitel „Sources“ (2011) ja „Silk and Salt Melodies“ (2014). Albumi „Characters on a Wall“ repertuaari seovad tervikuks kaks kollektiivselt loodud pala, „Esquisse 1“ ja „Esquisse 2“, mis toovad esiplaanile uute grupiliikmete Sarah Murcia ja Christophe Lavergne'i improvisatsioonilise leidlikkuse.

„Characters on a Wall“ on juba teine album, mille Louis Sclavis on pühendanud Ernest Pignon-Ernesti loomingule, esimene oli 2002. aastal salvestatud „Napoli's Walls“. Sclavis: „Ernesti töö kõnetab mind väga otseselt. Kui vaadata tema pilte, ei pea kaua ootama – ideed tulevad minuni väga kiiresti. Kuid neil pole ei reeglit ega meetodit. Iga teos loob omapärase vormi ja kompositsiooniprotsessi.“

Louis Sclavis hakkas klarnetit õppima kümneaastaselt naabruskonna puhkpilliorkestris. Mõni aasta hiljem jätkas ta õpinguid Lyoni muusikaakadeemias. Professionaalset karjääri alustas ta 1975. aastal, osaledes uute muusikakollektiivide loomises ning mängis ja salvestas koos Marvelous Bandi, Marmite Infernale'i jt-ga. Järgmise kümnendi alguses mängis Louis Sclavis Henri Texieri kvarteti, Compagnie Lubati ning Chris Mac

Gregori „Hingevnaskonnaga“, lisaks Michel Portali ja Euroopa muusikutega nagu Tony Oxley, Evan Parker, Peter Brötzmann, Enrico Rava, Tomasz Stańko jt. Kümnendi keskel hakkas ta looma oma bände – triosid, kvartette, sekstette –, kellega salvestas erinevatele plaadifirmadele, nagu Label bleu, Enja, FMP ja ennekõike ECM. Samal ajal komponeeris ta muusikat filmidele (Amos Gitai, Bertrand Tavernier), teatrile, tantsuetendustele, töötas koos Jacques Bonnafé, Mathilde Monnier, Ernest Pignon-Ernesti, Guy Lequerreci jt-ga. Uuel aastatuhandel sai Sclavis'ist improvisatsioonilise muusika musternäide.

The Village Voice nimetas Louis Sclavis'd „kõige järjekindlamalt muljetavaldavaks bassklarnetistiks pärast Eric Dolphyt“, kuid nagu korduvalt kinnitust saanud, on Sclavis' tõeline instrument ansambel. Ta teab, kuidas panna erinevad koosseisud kõlama. Igal tema bändil on olnud väga erinev iseloom, mida Sclavis on kasutanud paljude erinevate teemade käsitlemiseks.

„Sclavis muudkui uuendab ja leiutab ennast,“ märgib Stéphane Ollivier. „Ta laiendab oma universumit üha enam väljakujunenud žanrite ja stiilide piiridest hübriidsele muutuvale territooriumile, kus kohtuvad õppinud ja populaarsed, ülikaasaegsed ja traditsioonilised.“

Louis Sclavis on pälvinud Django Reinhardti auhinna, Prantsuse riikliku muusikaauhinna ja SACEMI peaauehinna. Louis Sclavise ECMi salvestiste hulka kuuluvad „Rouge“ (1991), „Acoustic Quartet“ (1993), „Les violences de Rameau“ (1995/6), „L'affrontement des prédateurs“ (1999), „Dans La nuit“ (2000), „Napoli's Walls“ (2002), „L'imparfait des langues“ (2005), „Lost on the Way“ (2008), „Sources“ (2011), „Silk and Salt Melodies“ (2014) ja „Asian Fields Variations“ (2016). Teda võib kuulda ka „Ida Lupinos“ (2015) koos Giovanni Guidi, Gianluca Petrella ja Gerald Cleaveriga.

Benjamin Moussay on ainulaadne pianist ja helilooja. Mõjutatuna džässitraditsioonist, klassikalisest ja nüüdismuusikast ning progerokist, on ta välja arendanud ainulaadse stiili. Pärast klassikalise klaveri õpinguid ja Pariisi konservatooriumi džässiklassi lõpetamist sai ta Martial Solali rahvusvahelise džässklaverikonkursi laureaadiks ja võitis La Défense'i rahvuslikul džässikonkursil parima solisti teise preemia. Tema muusikalised kogemused Louis Sclavis', Glenn Ferrise, Marc Ducret', Daniel Humairi või Tony Malabyga on aidanud kaasa oma helikeele ja tehnikaga ülesehitamisele. Klaveril, Fender Rhodesil või süntesaatoril tabab kuulajat tema tooni sügavus, kohaloleku intensiivsus ja improvisatsioonianne. Tema kompositsioonid ja

improvisatsioonid on originaalsed, mõnikord kinematograafilised, pildilised, nagu sõnadeta laulud, sugestiivsed ja provokatiivsed. Ta on esinenud juba üle kümne aasta koos trummar Eric Echampardi ja bassist Arnault Cuisinier'ga ning laulja Claudia Solaliga. Ta armastab anda klaveri soolokontserte. Väga nõutud lavapartnerina tuuritab ta regulaarselt üle maailma, teiste seas koos klarnetist Louis Sclavis' ja trompetimängija Airelle Bessoniga. Hinnatud õpetajana õpetab ta Pariisi muusikakoolides ning annab töötube ja meistriklasse. Ta kirjutab muusikat ka filmidele ja teatritele.

Enne kontrabassini jõudmist õppis **Sarah Murcia** mitu aastat klaverit ja tšellot. Ta alustas oma kontrabassiõpet Patricio Villaroeli improviseeritud muusikatundides, saades hiljem Jean-François Jenny-Clarki õpilaseks. Ta omandas Sorbonne'is muusikateaduse kraadi ja sai Schola Cantorumi orkestreerimise auhinna. Ta on saatnud lauljaid (Charlémie Couture, Franck Monnet, Fred Poulet, Jacques Higelin, Piers Faccini, Elysian Fields) ja improviseerijaid (Sylvain Cathala, Steve Coleman, Kamilya Jubran). Mõned neist koostöödest on kujunenud püsivateks muusikalisteks partnerlusteks. Viimased kümme aastat on ta mänginud Magic Malik Orchestra ja Las Ondas Martelesega (Nicolas et Seb Martel). Arranžeerijana teeb ta

kaasa erinevates projektides, näiteks kirjutades Paul Ouazoni muusikaprogramme televisioonile ja Arte France'i uurimisateljees.

Christophe Lavergne on oma põlvkonna üks loominguisemaid ja rahutumaid trummareid. Pärast löökpilliõpinguid Nantes'i konservatooriumis Gérard Hieronimuse juures arenes ta džässmuusikuks, reisisid sageli New Yorki, kus õppis trumme New Schoolis ja trummarikollektiivis koos Billy Harti, Adam Nussbaumi, Charly Persipi, Mike Clarki ja Marvin Smitty Smithiga. Ta on mänginud või salvestanud koos Thôt, Le Gros Cube'i, Caroline'i, Emmanuel Bexi, Stéphane Belmondo, Benoît Delbecqi ja paljude teistega.

**Eesti
Kontsert**

REIN RANNAP

Minu muusika

Tütarlastekoor Ellerhein • Eesti Rahvusmeeskoor

Mari Kalkun laul • Rein Rannap klahvpillid

Kristjan Järvi Ensemble • Dirigent Kristjan Järvi

Teosed koorile ja orkestrile. "Cantus Borealis" (Joik Cantata, esiettekanne)

R 13. OKTOOBER 19.00 Pärnu kontserdimaja

L 14. OKTOOBER 19.00 Estonia kontserdisaal

P 15. OKTOOBER 17.00 Vanemuise kontserdimaja

Piletid: Piletilevi | Piletimaailm | Eesti Kontserdi kassad

eestikontsert.ee

HOOAJA
PEATOETAJA

admirals

LIVIKO
— anno 1898 —

AUTOPARTNER

OLEREX

SORAINEN

